

мѹ ѣ потрѣбно за да живѣтъ чѣстнѡ: ѣще богатыте трѣба да сѣ оупражнѣватъ во оученїята со всѣко оусѣрдїе, за да мѡжатъ да се занимаватъ послѣ въ полѣзно нѣкое дѣло, ѡбѣгнатъ ѡ оутѣшенїето, коѣто ѣ неразлучнъ другарь на праздностьта ѿ величайшее мѹченїе.

Трѣто, да сѣ пазитъ колкото ѡ нравственныте, толкѡ ѿ ѡ естѣственныте зланы, оуда лѣтъ ѡ всичкото коѣто мѡжетъ да причинитъ скорби на душата, ѿли болести на тѣлото. Когдато мѹ се оваче случатъ скорби ѿли болести, не трѣба да сѣ оужасава, но да ги терпитъ мѹжественнѡ, ѿли да тражитъ колкото ѣ възможно поскорѡ ѿцѣленїе ѿ оутѣшенїето ѿмъ.

И четвѣрто, за всичкитѣ добринѣ, коїто ѿли мѹ ѣ всеблагїй Бѡгъ даровалъ, ѿли ги со своѣ трудовѣ придобылъ, трѣба да благодаритъ, ѿ да се не мѹчитъ ѡ безсловѣсното пожеланїе за да придобїетъ ѣще помногѡ.

Понѣже ѿзлїшныте ѿ безчїнныте пожеланїя найголѣмы са вражї на человекѣка: зашто понѣ